

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.409/2013/4.szám

A Kúria a K. J. ügyvezető által képviselt felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 11. napján kelt 1.K.26.870/2013/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.26.870/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. augusztus 1-jén az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból turisztikai tevékenységek ösztönzéséhez 2011-től nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 44/2011. (V. 26.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján nyújtott be támogatás iránti kérelmet.

Az alperes elsőfokú hatósága a 2012. február 9-én kelt határozatával a felperes támogatási kérelmét forráshiányra tekintettel elutasította. A határozatának indokolásában megállapította, hogy a rangsorolás során a felperes pályázata 110 szakmai pontban részesült a megszerezhető maximális 160 pontból,

míg a támogatás megítéléséhez szükséges minimum ponthatár az irányító hatóság (IH) közleménye értelmében 118 pont.

A fenti határozat ellen a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben kérte a sérelmezett határozat megváltoztatását és a támogatási kérelemnek történő helyt adást. Ezt követően az alperesi hatóság határozatát módosította és a 2012. június 15. napján kelt határozatával a korábbi döntését megváltoztatva 116 pontot állapított meg a felperes számára.

A módosító döntés ellen a felperes keresetét fenntartotta. Előadta, hogy álláspontja szerint a módosított határozatban a 116 pont is tévesen szerepel, fenntartotta továbbá, hogy a pontozási módszer és az eljárás nem felelt meg a jogszabályoknak.

Az ügyben eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A jogerős ítélet idézte a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 32. § (1) bekezdését, majd megállapította, hogy a hatóság határozatának indokolása szerint a felperes támogatási kérelmének elbírálása során a rangsorolást, mint eszközt vette figyelembe. Ehhez képest a határozat rendelkező része a támogatási kérelmet nem e miatt, hanem forráshiány miatt utasította el. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy ennek jelentősége van, mivel az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja szerint a forráshiány miatti elutasítás esetén a fellebbezés kizárt. A Jogcímrendelet 14. § (1) bekezdése alapján az 1. sz. mellékletben meghatározott pontozási rendszer szerinti értékeléssel és az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontja szerinti rangsor állításával kellett a felperes támogatási kérelmét elbírálni. A bíróság álláspontja szerint az alperes határozata és módosított határozata is ezen jogszabályi rendelkezésekből következően az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, mert a felperes támogatási kérelmét forráshiányra hivatkozással utasította el.

A bíróság e mellett megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § e) pontjában írt indokolási kötelezettségének sem. A bíróság megállapította, hogy a pontozási jegyzőkönyv tartalmazza az adható és megítélt pontszámokat, azonban részletes indokát nem adja annak, hogy a felperes az egyes pontveszteségeket mi okból szenvedte el.

A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Ebben előadta, hogy a minimum pontszámot nem az alperes, hanem az IH közlemény határozta meg, a vonatkozó jogszabályok szerint pedig az IH közlemény kiadására a miniszter jogosult. Az

alperesi hatóság az IH közleményben meghatározott pontszám alapulvételével az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően bírálta el a beérkező kérelmet. Az alperes szerint a jogcímre rendelkezésre álló forrás figyelembevételével rangsor felállításával kerültek elbírálásra a támogatási kérelmek, így jogszabálysértőnek tartja az ítélet azon megállapítását, amely szerint a kérelem elutasítását nem forráshiány, hanem az alacsony pontszám eredményezte. Jogszabálysértőnek tartotta az ítélet azon megállapítását is, amelynek értelmében a felperes számára fellebbezési jog biztosítása szükséges. Az alperes idézte az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontját, melyből azt a következtetést vonta le, hogy az IH által közleményben meghatározott minimális pontszámot el nem érő pályázatokat forráshiány miatt kell elutasítani a hatóságnak, így az alperes jogszerűen zárta el a felperes fellebbezési lehetőségét. A Ket. 72. § e) pontja szerinti sérelemmel összefüggésben az alperes előadta, hogy álláspontja szerint ennek eleget tett, hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.293/2011/7. számú határozatára, amely kimondta, hogy az eljárási okból történő hatályon kívül helyezés mellett nincs helye az ügy érdemében történő állásfoglalásnak.

Mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet sérti az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontját, 14. § (1) bekezdés ce) pontját, és 56. § (1) bekezdés b) pontját, ezért kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, illetve másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria mindennek előtt arra mutat rá, hogy a jogerős ítélet nem az IH Közlemény által megállapított minimum ponthatár indokoltságát várta el az alperesi hatóságtól, hanem az általa a felperes részére megítélt pontszámok és pontveszteségek indokoltságát.

Az alacsony pontszám és a forráshiány kérdésében a Kúria a következőket állapította meg: Az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontja szerint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az egyes intézkedésekkel kapcsolatos támogatási döntéseit jogszabályban vagy pályázati felhívásban rögzített támogatási mértékek alapján, illetve az egyes jogcímekre elkülönített forrás figyelembevételével rangsor állításával is meghozhatja.

A Jogcímrendelet 14. § (1) bekezdése értelmében a támogatási kérelmet az MVH az 1. mellékletben meghatározott pontozási rendszer alapján végzett értékeléssel és az Eljárási törvény 32. § (1) bekezdés c) pontja szerinti rangsor állításával bírálja el.

A Kúria az Eljárási törvény rangsor állításával kapcsolatos

rendelkezéseit a Kfv.II.35.044/2013/5. számú és a Kfv.IV.35.246/2013/3. számú eseti döntéseiben értelmezve megállapította, hogy nem azonos a kérelem alacsony pontszám vagy forráshiány miatti elutasítása, a fellebbezési jog csak a forráshiány miatti elutasítás esetén kizárt. A Kúria e határozatai értelmében az Eljárási törvény 38.§ (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden, az Irányító Hatóság (IH) Közleménye szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A törvény indokolása is megerősíti, hogy az MVH törvény 38.§ (7) bekezdéssel történő kiegészítésére azért volt szükség, hogy minden intézkedés esetében egyértelművé váljon: az intézkedésekhez rendelt, előre meghatározott mértékű költségvetési forrás korlátozza azt, hogy minden, szabályszerű kérelmet benyújtó ügyfél támogatáshoz jusson, ugyanis a nem folyamatos kérelembírálat esetén a rangsorba állítást követően oszthatóak fel csak a keretek. Forráshiány miatti elutasításra ebből eredően csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő, rangsorolt pályázatok esetében kerülhet sor.

Az Eljárási tv. 14. § (1) bekezdés ce) pontja szerint a miniszter irányító hatósági jogkörének gyakorlása során közleményt ad ki a támogatás igénybevételéhez szükséges, jogszabályban, illetve a pályázati felhívást tartalmazó közleményben meghatározott feltételek teljesítése esetén a minimális ponthatárról. Jelen ügyben a felperes támogatási kérelme az IH Közlemény szerinti minimum pontszámot nem érte el, ugyanis a felperes támogatási kérelmére 116 pontot kapott, az IH Közleménnyel megállapított minimum pontszám pedig 118 pont volt (a maximális 160 ponthoz képest). Ezért a felperes támogatási kérelmének elutasítására nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került sor.

A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helytállóan állapította meg, hogy a forráshiány miatti és az alacsony pontszám miatti elutasítási ok nem azonos.

A Kúria megítélése szerint helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása is, hogy az alperes határozata sérti a Ket. 72. § e) pontját. A Ket. e szabálya a határozat indokolásának tartalmi elemeit sorolja fel. Helyesen mutatott rá a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, hogy az alperes határozata részletes indokát nem adta annak, hogy a felperes a pontveszteségeket miért szenvedte el, s helyesen mutatott rá, hogy jelen tárgykörben ennek az indoklásból ki kell tűnnie.

A Kúria az alperes által is hivatkozott Kfv.I.35.293/2011/7. számú határozatában megállapította, hogy amennyiben a közigazgatási

határozat nem elégíti ki a Ket. 72 §-ban foglalt követelményeket és a hiányosság a bírósági eljárásban nem pótolható, a határozat hatályon kívül helyezése és a hatóság új eljárásra kötelezése jogszerű. Eljárási okból új eljárásra kötelezés esetén ugyanakkor a bíróságnak az ügy érdemére tartozó kérdésben mellőzni kell az állásfoglalást.

Megállapítható, hogy a Kúria fenti döntése az idő előtti és szükségtelen véleményalkotásra vonatkozott, ami jelen esetben nem áll fenn, ugyanis a rangsorra és/vagy a forráshiányra történő hatósági hivatkozás előfeltétel az új eljárásban.

A Kúria végezetül megjegyzi: az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezés benyújtásának nincs helye, amennyiben a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet a jogosultsági keret kimerülése vagy forráshiány miatt utasítja el. Amennyiben a felperes kérelme ismételten az alacsony pontszám miatt nem lesz támogatható, úgy a fellebbezési jog kizárására nincs lehetőség.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.26.870/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során a pernyertes felperesnek felszámítható költsége nem merült fel ezért arról rendelkezni nem kellett.

Az illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az Állam viseli.

Budapest, 2014. május 6.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**